

[Kjær Rasmussen.]

fordi de har en anden mening om arbejdspladsproblemerne, end arbejdsgiverne og fagforeningspamperne har.

Den offentlige arbejdsformidling vil gøre arbejderne til slet og ret arbejdskraft — det er jo da også det udtryk, der er anvendt i lovforslaget — altså noget, som man tilsyneladende ikke behøver at tage menneskelige hensyn til. På arbejdspladserne har man fattet de ting, jeg her har sagt. De såkaldt lønmodtagervenlige partier her i salen burde også kunne fatte konsekvenserne af det, der her er ved at ske. De medlemmer, som kan se rækkevidden af arbejdsformidlingen, bør altså sammen med os stemme imod § 1 i lovforslaget om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring.

Desværre har vi ikke stor tiltro til, at et flertal vil gøre det, og derfor har det naturligvis været nødvendigt for os at tage stilling til de stillede ændringsforslag, som alle søger at lappe lidt på urimelighederne. Jeg agter ikke at gennemgå alle de stillede ændringsforslag. Vi har jo før haft lejlighed til herinde at give udtryk for vor stilling til nogle af de berørte problemer, ja, jeg tror de allerfleste af dem.

Vi har jo også gennem vort folketingsbeslutningsforslag stillet forslag om, at arbejdsløses afvisning af at tage anvist arbejde, som kræver, at vedkommende skifter bopæl eller forlader sit hjemsted, ikke skal kunne medføre bortfald af understøttelse.

Heller ikke dette har det ellers så enige mindretal, S-SF, taget op i udvalget. Det nærmeste, mindretallet er kommet vort forslag, ses af dets ændringsforslag nr. 2 til § 16, hvor man ønsker, skal vi kalde det udstationeringsbeløbet sat op til 20 kr. Det er jo en beskeden forhøjelse, men den har regeringspartierne altså ikke engang villet være med til. Det er i øvrigt tidligere foreslået af os, at tillægget for dobbelt husførelse blev sat til et beløb svarende til det, tjenestemænd får, og de nøjes ikke med 20 kr. pr. dag. Vi må altså desværre endnu en gang konstatere, at S og SF har udvist en formidabel beskedenhed på arbejdernes vegne. Men vi kan naturligvis støtte det beskudne forslag om 20 kr.

Det samme gælder mindretallets forslag om godtgørelse for én ugentlig hjemrejse; det må dog være et lille plaster på de blø-

dende sår, som denne lovgivning i øvrigt vil medføre. Men ikke engang så langt har regeringspartierne altså villet strække sig, og det understreger endnu en gang karakteren af den lovgivning, folketingset her er i gang med; det er en umenneskelig lovgivning, og det er ikke for ingenting, vi taler om deportationslov. Det, der sker, er, at den danske arbejder herefter vil kunne jages hele året. Han vil kunne jages derhen, hvor kapitalen måtte ønske hans arbejdsindsats, og der er vel næppe tvivl om, at han med vanlig tålmodighed vil finde sig i det også. Men en dag bliver det ham sikkert for broget med et samfundssystem, som faktisk ikke kan fungere, hvis dets arbejdere har det blot nogenlunde godt.

Vi har naturligvis bemærket, at hovedlovforslaget her har tre afsnit, bl. a. et om arbejdsløshedsforsikring; principielt støtter vi naturligvis arbejdsløshedsforsikringen, men vi synes så afgjort, at den her er kommet i meget dårligt selskab.

Med hensyn til de ændringsforslag, som er stillet af fru Hanne Reintoft, kan jeg oplyse, at vi vil være i stand til at støtte dem, især da det for størstedelens vedkommende drejer sig om forslag, som mit parti fremsatte allerede i 1968. Man kan få mine bemærkninger bekræftet, dersom man studerer Folketingsstidende for 1967-68, 2. samling, sp. 3693. Jeg synes virkelig ligesom hr. Arne Larsen, at det er forslag, som fortjener en meget alvorlig overvejelse. Det gør de, fordi jeg synes, det er gode forslag, nu da man har fået denne offentlige arbejdsanvisning. Det er forslag, som ikke er lette at komme uden om, og derfor synes jeg da også, at fru Hanne Reintoft skulle give hr. Arne Larsen og andre lejlighed til i et udvalg at studere disse ting nærmere.

Jeg vil anbefale fru Hanne Reintoft at trække disse forslag tilbage og lade dem gå i udvalg mellem anden og tredje behandling; jeg tror, at det vil blive meget svært for i hvert fald et par af udvalgsparterierne at komme uden om disse forslag. Hvis ikke fru Hanne Reintoft vil gøre det, så vil det for mig minde lidt for meget om, at der har været tale om paradeforslag.

Hanne Reintoft: Se, nu var man lige ved under behandlingen af det forrige lovforslag at bebrejde mig, at jeg ikke var med i ud-